

^{6:14} Vua Hêrôđê nghe biết về Đức Giêsu, vì Người đã nổi danh. Có kẻ nói: "Đó là ông Gioan Tẩy Giả từ cõi chết chỗi dậy, nên quyền làm phép lạ mới tác động nơi ông." Đó là một ngôn sứ như một trong các ngôn sứ". Kẻ khác nữa lại nói: "Đó là ông Êlia". Kẻ khác nữa lại nói: "Đó là một ngôn sứ như một trong các ngôn sứ".

^{6:16} Vua Hêrôđê nghe thế, liền nói: "Ông Gioan, ta đã cho chém đầu, chính ông đã chỗi dậy !"

^{6:17} Số là vua Hêrôđê đã sai đi bắt ông Gioan và xiềng ông trong ngục. Lý do là vì vua đã lấy bà Hêrôđia, vợ của người anh là Philipphê,

^{6:18} mà ông Gioan lại bảo: "Ngài không được phép lấy vợ của anh ngài !"

^{6:19} Bà Hêrôđia căm thù ông Gioan và muốn giết ông, nhưng không được.

^{6:20} Thật vậy, vua Hêrôđê nể sợ ông Gioan vì biết ông là người công chính thánh thiện; vua che chở ông. Khi nghe ông nói, nhà vua rất phân vân, nhưng lại cứ thích nghe.

^{6:21} Một ngày thuận lợi đến: nhân dịp mừng sinh nhật của mình, vua Hêrôđê mở tiệc thết đãi bá quan văn võ và các thân hào miền Galilê.

^{6:22} Con gái bà Hêrôđia vào biểu diễn một điệu vũ, làm cho nhà vua và khách dự tiệc vui thích. Nhà vua nói với cô gái: "Con muốn gì thì cứ xin, ta sẽ ban cho con".

^{6:23} Vua lại còn thề: "Con xin gì, ta cũng cho, dù một nửa nước của ta cũng được."

^{6:24} Cô gái đi ra hỏi mẹ: "Con nên xin gì đây ?" Mẹ cô nói: "Đầu Gioan Tẩy Giả".

^{6:25} Lập tức cô vội trở vào đến bên nhà vua và xin rằng: "Con muốn ngài ban ngay cho con cái đầu ông Gioan Tẩy Giả, đặt trên mâm".

^{6:26} Nhà vua buồn lắm, nhưng vì lời thề, và khách dự tiệc, nên không muốn thất hứa với cô.

^{6:27} Lập tức, vua sai thị vệ đi và truyền mang đầu ông Gioan tới. Thị vệ ra đi, chặt đầu ông ở trong ngục,

^{6:28} bưng đầu ông trên một cái mâm trao cho cô gái, và cô gái trao cho mẹ.

^{6:29} Nghe tin ấy, môn đệ đến lấy thi hài ông và đặt trong một ngôi mộ.

1 Ghi nhớ: *"Đó là một ngôn sứ trong các ngôn sứ"* (Mc 6,15b)

2 Suy niệm: Ba mươi năm sống ẩn dật, giờ đây Đức Giêsu bừng lên như vàng sáng chói loà giữa đêm đen khiến bao con mắt từ vua quan đến thường dân phải hướng về với đầy vẻ ngạc nhiên pha lẫn tò mò. Đức Giêsu thật sự trở thành "hiện tượng" cho người Do Thái, và không chỉ cho người Do Thái mà còn cho mọi người, mọi thời. Giữa đời muôn vàn cái bình thường, mục tiêu cho người ta chú ý phải là cái gì đó khác thường như dấu lặng giữa những nốt nhạc, như ánh sáng giữa đêm đen. Người kitô hữu lãnh sứ vụ rao truyền Nước Chúa cho nhân loại. Muốn làm được điều đó chúng ta phải trở thành đối tượng chú ý của người khác. Đời sống Kitô hữu tự bản chất là một hiện tượng lạ giữa đời thường bởi họ chính là ánh sáng giữa trần gian u tối, là muối mặn trong cuộc đời nhạt nhẽo, là men khối bột rã rời; Giữa thế giới bon chen, tranh giành vật chất, người Kitô hữu được mời gọi sống siêu thoát, hướng về hạnh phúc Nước Trời. Đây không lạ thì là gì? Tôi đã làm gì để thực hiện sứ vụ mà tôi đã lãnh nhận khi trở thành Kitô hữu?

3 Sống Lời Chúa: Trở thành ánh sáng cho trần gian.

4 Cầu nguyện: *Lạy Chúa xin cho con đừng buông xuôi theo những tầm thường, trần tục để đời sống con trở thành một tiếng chuông thức tỉnh bao tâm hồn đang ngủ mê. Amen.*